

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 28 mars 2006

Nr 198—202

INNEHÅLL

Nr		Sidan
198	Lag om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation	625
199	Lag om ändring av 2 kap. 6 § och 15 kap. 2 § i sjukförsäkringslagen	627
200	Lag om ändring av 12 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner	628
201	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner	629
202	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om avstjälningsplatser	630

Nr 198

Lag

om ändring av lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

Given i Helsingfors den 17 mars 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004)
2 § 13 och 14 punkten och rubriken för 9 kap. samt
fogas till 2 § nya 15—17 punkter samt till lagen en ny 35 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *dataskydd* administrativa och tekniska åtgärder genom vilka säkerställs att uppgifter är tillgängliga endast för dem som har rätt att använda dem, att uppgifterna inte kan ändras av andra än dem som har rätt till detta och att uppgifterna och informationssystemen kan utnyttjas av dem som har rätt att använda uppgifterna och systemen,

14) *behandling* insamling, registrering, organisering, användning, översändande, ut-

lämnande, lagring, ändring, samkörning, blockering, utplåning, förstöring och andra motsvarande åtgärder,

15) *riktad nödunderrättelse* ett riktat myndighetsmeddelande som förmedlas för att avvärja överhängande fara för människors liv, hälsa eller egendom, eller överhängande risk för avsevärda skador på egendom eller miljön och som förmedlas i mobiltelenäten i form av ett textmeddelande eller något annat meddelande till terminaler eller anslutningar som befinner sig på ett visst område eller vissa områden,

16) *annat riktat myndighetsmeddelande* ett riktat myndighetsmeddelande som förmedlas

för att skydda människor eller egendom och som förmedlas i mobiltelenäten i form av ett textmeddelande eller något annat meddelande till terminaler eller anslutningar som befinner sig på ett visst område eller vissa områden i en situation där faran för människors liv, hälsa eller egendom inte är överhängande,

17) *riktat myndighetsmeddelande* en riktad nödunderrättelse och ett annat riktat myndighetsmeddelande.

9 kap.

Rätt att få uppgifter och riktade myndighetsmeddelanden

35 a §

Teleföretagens skyldighet att förmedla riktade myndighetsmeddelanden

Ett teleföretag är skyldigt att förmedla ett riktat myndighetsmeddelande, om meddelandet kommer från en nödcentral, en sjöräddningscentral eller en sjöräddningsundercentral.

Beslut om förmedlingen av riktade nödunderrättelser fattas av räddnings-, polis- eller gränsbevakningsmyndigheterna eller av Strålsäkerhetscentralen eller Meteorologiska institutet inom respektive ansvarsområde. Beslut om förmedlingen av andra riktade myndighetsmeddelanden fattas av det behöriga ministeriet. Ett riktat myndighetsmeddelande

skall förmedlas på de språk som myndigheten beslutar och till de terminaler eller anslutningar som vid förmedlingstillfället befinner sig på områden som myndigheten angett. Teleföretaget får inte ändra på innehållet i det riktade myndighetsmeddelandet.

En riktad nödunderrättelse skall förmedlas utan dröjsmål. Andra riktade myndighetsmeddelanden skall förmedlas så fort som möjligt utan att orsaka oskäligen störningar i de normala nät- och kommunikationstjänsterna.

Bestämmelser om ersättning av de kostnader som orsakas av att skyldigheterna enligt 1—3 mom. fullgörs och av motsvarande beredskap finns i 98 § i kommunikationsmarknadslagen.

Kommunikationsverket kan utfärda närmare föreskrifter om förmedling av i 1—3 mom. avsedda riktade myndighetsmeddelanden samt om svarstider och beredskap för förmedling.

Bestämmelser om nödunderrättelser och andra myndighetsmeddelanden som förmedlas i masskommunikationsnäten finns i 93 § i kommunikationsmarknadslagen, i 7 § i lagen om Rundradion Ab (1380/1993) samt i 15 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998).

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 17 mars 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Nr 199

L a g**om ändring av 2 kap. 6 § och 15 kap. 2 § i sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 17 mars 2006

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 2 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) ett nytt 4 mom. och till 15 kap. 2 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 kap.

Gemensamma bestämmelser om sjukvårdsersättningar

6 §

Vård som getts utomlands

En förutsättning för att ersättning skall kunna betalas för kostnader som uppkommit utomlands är att undersökningen utförts eller vården getts av en läkare eller en tandläkare eller, på ordination av en läkare eller en tandläkare, av en i 1 kap. 4 § 1 mom. 2 punkten nämnd yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, som i den stat där vården getts har rätt att utöva sitt yrke som legitimerad yrkesutbildad person. För kostnader som uppkommit utomlands kan ersättning betalas också om en åtgärd på ordination av en läkare eller en tandläkare har vidtagits i en sådan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården som uppfyller de krav som anges i lagstiftningen i staten i fråga.

Helsingfors den 17 mars 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**

15 kap.

Verkställighet

2 §

Ansökan om ersättningar och förmåner samt skyldighet att lämna uppgifter

Om en försäkrad på grund av sjukdom eller av någon annan liknande orsak inte själv kan söka en förmån som avses i denna lag eller annars se till att han eller hon kommer i åtnjutande av de förmåner och rättigheter som hänför sig till lagen och inte heller har någon intressebevakare enligt lagen om förmyndarverksamhet (442/1999), kan Folkpensionsanstalten godkänna att en anhörig eller någon annan person som i huvudsak sköter om den försäkrade för hans eller hennes talan i ärenden som gäller förmåner enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 200

L a g**om ändring av 12 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner**

Given i Helsingfors den 17 mars 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 juli 2005 om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) 12 § 3 mom. som följer:

12 §

Rehabilitering enligt prövning

— — — — —
 Det belopp som avses i 1 mom. får också användas för förebyggande av sjukdomar och för forsknings- och utvecklingsverksamhet som avser rehabilitering, förebyggande av sjukdomar och sjukförsäkring samt vid behov

för utgifter för grundlig förbättring av rehabiliteringsinrättningar som drivs inom ramen för Folkpensionsanstaltens samarbetsstiftelser och av andra inrättningar som Folkpensionsanstalten har understött samt för driftsbidrag till dessa inrättningar.
 — — — — —

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Helsingfors den 17 mars 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 201

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner**

Given i Helsingfors den 23 mars 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli,
ändras i statsrådets förordning av den 27 juni 2002 om behörighet vid placering av statliga enheter och funktioner (567/2002) 2 § som följer:

2 §	tillsätter statsrådets kansli för statsrådets mandattid en koordineringsgrupp för regionalisering.
<i>Koordineringsgruppen för regionalisering</i>	

För beredningen av ärenden som gäller placeringen av statliga enheter och funktioner	Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.
--	---

Helsingfors den 23 mars 2006

Vid förhinder för statsministern

Minister *Jan-Erik Enestam*

Äldre regeringssekreterare Kari Peltonen

Nr 202

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets beslut om avstjälningsplatser

Given i Helsingfors den 23 mars 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 4 september 1997 om avstjälningsplatser (861/1997) 2 § 2 mom., 3 § 2 mom., 4 § 1 mom. 2 punkten, 6 § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 8 § 2 mom., bilaga 2, inledningen och 5 och 6 punkten i bilaga 3, av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i statsrådets beslut 1049/1999, samt *fogas* till beslutet en ny 8 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde och definitioner

Detta beslut tillämpas inte på sådana platser där bara icke-förorenat jordavfall eller inert vanligt avfall som uppkommer vid prospektering, utvinning, anrikning eller lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott deponeras. Beslutet tillämpas inte heller på deponering av som vanligt avfall klassificerad muddermassa i vattendrag eller i havet eller på eller under botten, eller på deponering av icke-förorenat muddravfall på eller i jorden i närheten av de vattenvägar från vilka det har avlägsnats. Det som sägs i 3 och 4 punkten i bilaga 1 till beslutet tillämpas inte på deponering av avfall i gruva eller annan deponeringsplats djupt inne i berggrunden (*underjordisk deponi*).

3 §

Kategorier av avstjälningsplatser och avfall som skall deponeras på olika avstjälningsplatser

På en avstjälningsplats får deponeras endast sådant avfall som överensstämmer med avstjälningsplatsens klassificering, om

inte något annat bestäms i bilaga 2 till detta beslut.

4 §

Allmänna begränsningar som gäller deponering av avfall på avstjälningsplatser

På avstjälningsplatser får inte deponeras

2) sådant avfall från bosättning eller avfall som till beskaffenheten och sammansättningen kan jämföras därmed men som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet, om största delen av det biologiskt nedbrytbara avfallet inte har samlats in skilt från annat avfall eller på annat sätt levererats för återvinning eller annan behandling;

6 §

Uppgifter om avfallet

När avfall levereras för deponering på en avstjälningsplats skall avfallsinnehavaren eller någon annan leverantör ge huvudmannen

4) en kopia av relevanta dokument som avses i bilaga 2 och som gäller den grundläggande karakteriseringen, om det inte är fråga om avfall från bosättning eller avfall

som till beskaffenheten och sammansättningen kan jämföras därmed.

Avfallsinnehavaren skall kontrollera avfallens kvalitet genom överensstämmelseprovning i enlighet med bilaga 2 samt presentera kontrolluppgifterna för huvudmannen minst en gång om året, ifall avfallet fortfarande levereras till avstjälningsplatsen.

8 §

Övervakning och kontroll

Den årliga rapport över övervaknings- och kontrolluppgifter som avses i 6 punkten i bilaga 3 skall sändas till tillståndsmyndigheten före utgången av februari följande år. Om betydande hälso- och miljöskador upptäcks, skall dessa dock omedelbart anmälas till tillståndsmyndigheten.

8 a §

Uppföljning av genomförandet

Finlands miljöcentral skall årligen, från och med år 2007, före den 1 juli lämna en utredning till miljöministeriet om verkställigheten av detta beslut, i synnerhet av 4 § 1 mom. 2 punkten, 5 punkten i bilaga 1 och 3.5 och 3.6 punkten i bilaga 2. Finlands miljöcentral skall vart tredje år, i enlighet med

artikel 5 i rådets direktiv 91/692/EEG om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön, lämna en rapport till Europeiska gemenskapernas kommission om genomförandet i Finland av rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall. Finlands miljöcentral skall också se till att de uppgifter som avses i 3.6 punkten i bilaga 2 till detta beslut lämnas till Europeiska gemenskapernas kommission och de andra medlemsstaterna i Europeiska unionen.

Tillståndsmyndigheten och den regionala miljöcentralen skall årligen före den 1 maj till Finlands miljöcentral lämna uppgifter som behövs för den utredning som avses i 1 mom. För kontroll av hur de begränsningar som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten förverkligas skall den regionala miljöcentralen även bifoga en uppskattning av det biologiskt nedbrytbara avfall som uppkommit, insamlats separat, förbehandlats, återvunnits som material eller på annat sätt, deponerats på en avstjälningsplats eller på annat sätt behandlats inom dess verksamhetsområde.

Tillståndsmyndigheten skall utan dröjsmål till Finlands miljöcentral lämna uppgifter om beslut som fattats med stöd av 3.6 punkten i bilaga 2 till detta beslut.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2006.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2006

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Konsultativ tjänsteman Klaus Pfister

FÖRFARANDE OCH KRITERIER FÖR MOTTAGNING AV AVFALL PÅ AVSTJÄLPNINGSPLATSER

I denna bilaga fastställs de principer och förfaranden som skall följas vid tillämpningen av detta beslut, i synnerhet 4 § 1 mom. 6 punkten i beslutet, i fråga om bedömningen av avfallets deponerbarhet. Dessutom fastställs de gränsvärden och andra kriterier för godkännande av avfall vid avstjälpningsplatser av olika kategorier och de provtagnings- och analysmetoder som används vid bedömningen.

Det som sägs i 2 och 3 punkten i bilagan tillämpas inte på avfall som uppkommer vid prospektering, utvinning, anrikning eller lagring av mineraltillgångar samt vid drift av stenbrott och som deponeras på ifrågakvarande gruv- eller stenbrottsområde.

1. Allmänna principer vid bedömningen och fastställandet av deponerbarhetskrav

Bedömningen av avfallets deponerbarhet skall basera sig på tillförlitliga uppgifter om avfallets ursprung och egenskaper. Bedömningskriterier i fråga om avfallets egenskaper är

- 1) avfallets sammansättning,
- 2) halten organiskt material i avfallet och dess nedbrytbarhet,
- 3) halten skadliga ämnen i avfallet och dess utlakningsegenskaper, samt
- 4) avfallets och dess lakvattens ekotoxikologiska egenskaper.

Bedömningen skall också basera sig på följande uppgifter om avstjälpningsplatsen:

- 1) avstjälpningsplatsens egenskaper och kvalitetsnivå samt skyddet av den omgivande miljön (marken, grundvatten och ytvatten),
- 2) kvalitetsnivån på och tryggheten av miljövårdsarrangemangen (t.ex. isoleringskonstruktioner samt insamling och behandling av lakvatten),

3) avfallsupplagets stabilitet och tryggheten av den, samt

4) förebyggandet av faror som hotar människors hälsa.

Vid bedömningen av deponerbarheten skall följande förfarande på tre nivåer tillämpas:

1) grundläggande karakterisering av avfallet, där man med standardiserade metoder tillräckligt noggrant utreder avfallets egenskaper för att påvisa att avfallet uppfyller de krav på deponerbarhet som fastställts för avfall som deponeras på avstjälpningsplatser av respektive kategori och att deponeringen av avfallet på avstjälpningsplatsen är säkert också med avseende på en längre tidsperiod,

2) överensstämmelseprovning, där man med standardiserade kortvariga metoder regelbundet mäter de egenskaper som vid den grundläggande karakteriseringen konstaterats vara typiska för avfallet i syfte att garantera att avfallet uppfyller tillståndsbestämmelserna,

3) kontroll av avfallet på avstjälpningsplatsen, genom vilken man försäkras om att avfallet motsvarar de dokument som skall föredas.

Avfallet godkänns för deponering på en avstjälpningsplats endast om det uppfyller de deponerbarhetskrav som nedan fastställts för avfall som deponeras på avstjälpningsplatser av respektive kategori.

Förutom de allmänna begränsningar som gäller deponering av avfall på avstjälpningsplatser och som bestäms i 4 § 1 mom. 1–5 punkten i detta beslut skall i synnerhet de begränsningar beaktas som ingår i statsrådets beslut om tagande ur bruk av PCB och PCB-utrustning samt behandling av PCB-avfall (711/1998) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG.

2. Bedömningsförfarandet

Avfall som deponeras på en avstjälningsplats skall genomgå en grundläggande karakterisering. Karakteriseringen skall göras för varje avfallsparti, om det inte är fråga om avfall som upp kommer regelbundet i samma process¹. Också sådant avfall skall först genomgå en grundläggande karakterisering men därefter behövs endast överensstämmelseprovning på basis av den grundläggande karakteriseringen. Varje avfallsparti som levereras till avstjälningsplatsen skall kontrolleras. Vid provtagning och provning av avfall skall de metoder som fastställts nedan användas.

2.1. Grundläggande karakterisering

Inom ramen för den grundläggande karakteriseringen skall man

- 1) skaffa och samla in relevanta uppgifter om avfallet och dess beteende på en avstjälningsplats,
- 2) utreda förbehandlingsmöjligheter och -alternativ,
- 3) bedöma avfallet på basis av de deponeringskriterier som avses i 3 punkten,
- 4) klarlägga avfallets typiska egenskaper bl.a. för att fastställa nyckelparametrar för överensstämmelseprovningen.

Vid den grundläggande karakteriseringen bör man beakta att egenskaperna hos avfall som härstammar från omlastningsstationer och olika insamlare samt andra motsvarande ställen kan variera betydligt.

Avfallsproducenten eller avfallsinnehavaren skall garantera riktigheten hos de uppgifter som används i den grundläggande karakteriseringen.

Huvudmannen skall bevara relevanta dokument som gäller den grundläggande karakteriseringen minst tre år från mottagandet av dokumenten.

2.1.1. Uppgifter som krävs vid den grundläggande karakteriseringen

För den grundläggande karakteriseringen skall följande grundläggande uppgifter om avfallet vara tillgängliga:

- 1) avfallets källa och ursprung, såsom avfallsproducentens eller avfallsinnehavarens namn samt verksamhetsställets läge och adress,
- 2) beskrivning av den process där avfallet uppkommit, inklusive de viktigaste råvarorna och slutprodukterna,
- 3) beskrivning av en sådan förbehandling av avfallet som genomförts enligt 4 § 1 mom. 1 punkten i detta beslut eller utredning varför en förbehandling inte anses möjlig eller nödvändig,
- 4) avfallets sammansättning och, i relevanta fall, dess utlakningsegenskaper,
- 5) avfallets lukt, färg, fysikaliska form och andra motsvarande egenskaper,
- 6) avfallskategoriens kod enligt miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001),
- 7) om det är fråga om problemavfall, de med tanke på klassificeringen av avfallet relevanta egenskaper som avses i bilaga 4 till avfallsförordningen (1390/1993),
- 8) uppgifter som klarlägger att deponeringen av avfallet inte strider mot 4 § 1 mom. 2-6 punkten eller 2 mom. i detta beslut och att deponeringen av avfallet inte heller i övrigt är förbjuden,

¹ Som sådant avfall betraktas specificerat avfall som till sina viktiga egenskaper hålls oförändrat och som regelbundet uppkommer i samma process förutsatt att

- anläggningen och processen är välkända,
- det material som används i processen och själva processen är väl definierade,
- anläggningens verksamhetsutövare tillhandahåller all nödvändig information och upplyser avstjälningsplatsens huvudman om andra förändringar i materialen och processen,
- avfallet härstammar från en och samma anläggning; avfallet kan även härstamma från likadana processer vid olika anläggningar om avfallet kan fastställas som en specificerad avfallsström där avfallet inom vissa gränser har samma egenskaper,
- inga väsentliga förändringar har inträffat i den process inom vilken avfallet uppkommer.

9) avstjälningsplatsens kategori, som anger vilken typ av avstjälningsplats som avfallet får deponeras på,

10) avfallets beteende på avstjälningsplatsen och eventuella extra säkerhetsåtgärder på grund av det,

11) möjligheter till material- eller annan återvinning av avfallet.

För grundläggande karakterisering av avfall som uppkommer regelbundet i samma process skall följande tilläggsuppgifter finnas tillgängliga:

1) variationen i avfallets sammansättning och gränser för variationen,

2) variationen i avfallets karakteristiska egenskaper och gränser för dem,

3) i relevanta fall, avfallets utlakningsegenskaper som fastställts genom perkolationstest, skaktest eller test av utlakningens pH-beroende eller genom en kombination av dessa test,

4) nyckelparametrar för överensstämmelseprovningen och uppgifter för fastställande av i vilken omfattning och hur ofta provningen skall genomföras,

5) i fråga om avfall som uppkommer i en likadan process men vid olika anläggningar, uppgifter om en bedömning av avfallets överensstämmelse vilken skall basera sig på ett tillräckligt antal analyser av avfallets karakteristiska egenskaper för att klarlägga deras variation.

2.1.2. *Provning*

Avfallet skall provas så att de uppgifter om avfallets sammansättning och utlakningsegenskaper som förutsätts vid den grundläggande karakteriseringen erhålls.

Provning krävs emellertid inte i följande fall:

1) avfallet är enligt 3.1.1 eller 3.2.1 punkten uteslutet från provningsskyldigheten,

2) med beslut av tillståndsmyndigheten, om alla uppgifter om avfallet som behövs för den grundläggande karakteriseringen finns tillgängliga och har bekräftats på behörigt sätt,

3) med beslut av tillståndsmyndigheten, om det med välgrundade dokumenterade uppgifter har kunnat påvisas att en provning av avfallet i fråga är oändamålsenlig eller i praktiken omöjlig eller att lämpliga provningsme-

toder och deponerbarhetskriterier för avfallet inte finns tillgängliga, och man samtidigt har företett tillräckliga andra uppgifter och grunder för att avfallet skall kunna godkännas för deponering på en avstjälningsplats av ifrågavarande kategori.

Som en del av den grundläggande karakteriseringen förutsätts inte provning av varje parti av avfall som uppkommer regelbundet i samma process, utan avfallspartierna kan testas enligt 2.2 punkten.

2.2. **Överensstämmelseprovning**

Avfall som uppkommer regelbundet i samma process skall genomgå en överensstämmelseprovning.

Överensstämmelseprovning krävs emellertid inte om avfallet enligt underpunkt 1) eller 3) i andra stycket i 2.1.2 punkten är uteslutet från den provning som krävs för den grundläggande karakteriseringen och man i tillräcklig grad har försäkrat sig om att avfallet motsvarar andra uppgifter som angivits vid den grundläggande karakteriseringen.

Överensstämmelseprovningen skall utföras i den omfattning som bestäms i den grundläggande karakteriseringen och upprepas minst en gång per år. Vid provningen skall de provningsmetoder som bestämts vid den grundläggande karakteriseringen användas.

Provningen skall innefatta

1) provning av de nyckelparametrar som fastställts vid den grundläggande karakteriseringen för att visa att avfallet följer de gränsvärden som ställts för dessa parametrar,

2) ett eller flera skaktest,

3) vid behov andra tester för att påvisa att avfallet motsvarar de uppgifter som angivits vid den grundläggande karakteriseringen och uppfyller de deponerbarhetskrav som avses i 3 punkten.

Huvudmannen skall bevara relevanta dokument som gäller överensstämmelseprovningen minst tre år från mottagandet av dokumenten.

2.3. **Kontroll på avstjälningsplatsen**

De kontroller av avfall och avfallsbaster som avses i 7 § i detta beslut och som hänförs till mottagningen av avfall på avstjälp-

ningsplatser skall genomföras med lämpliga snabbbestämningsmetoder eller åtminstone genom okulärbesiktning, på basis av t.ex. avfallets färg och form samt avvikande lukt av olja och lösningsmedel.

3. Kriterier för deponerbarhet av avfall på avstjälningsplatser

Avfall som deponeras på en avstjälningsplats skall uppfylla de deponerbarhetskrav som fastställts nedan i denna punkt. Om krav inte har fastställts beslutas från fall till fall om kraven på basis av en bedömning i enlighet med 2 punkten.

3.1. Avstjälningsplatser för inert avfall

Avfall som deponeras på en avstjälningsplats för inert avfall skall uppfylla de deponerbarhetskrav som anges i 3.1.1 eller 3.1.2 punkten.

3.1.1. Avfall som godkänns utan provning

Avfall enligt tabell 1 kan godkännas utan provning för avstjälningsplatser för inert avfall. Avfallet måste vara en separat avfallsström av samma avfallstyp och ha ett och samma ursprung. De olika avfall som ingår i tabellen kan även godkännas tillsammans om de har samma ursprung.

Avfallet skall dock testas enligt 2 punkten om man misstänker att avfallet är förorenat eller om man inte är säker på att det motsvarar definitionen av inert avfall och uppfyller de deponerbarhetskrav som anges i 3.1.2 punkten. Avfall får inte godkännas för en avstjälningsplats för inert avfall om provningen visar att avfallet är förorenat eller innehåller metaller, asbest, plast, kemikalier eller andra material eller ämnen i sådan grad att det på grund av en ökad risk genom de nämnda faktorerna är motiverat att deponera avfallet på en avstjälningsplats av en annan kategori.

Tabell 1

Avfallskod ¹⁾	Karakterisering	Begränsningar
10 11 03	Glasbaserat fibermaterial	Endast utan organiska bindemedel
15 01 07	Glasförpackningar	
17 01 01	Betong	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall ²⁾
17 02 02	Tegel	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall ²⁾
17 01 03	Klinker och keramik	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall ²⁾
17 01 07	Blandningar av betong, tegel, klinker och keramik	Endast utvalt bygg- och rivningsavfall ²⁾
17 02 02	Glas	
17 05 04	Jord och sten	Med undantag av matjord och torv samt jord och sten från förorenade områden
19 12 05	Glas	
20 01 02	Glas	Endast separat insamlat glas
20 02 02	Jord och sten	Endast från trädgårds- och parkavfall Inte matjord och torv

¹⁾ Kod för avfallskategori enligt miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall (1129/2001).

²⁾ Med utvalt bygg- och rivningsavfall avses avfall med låga halter av metall, plast, organiskt material, trä, gummi eller andra motsvarande ämnen eller material. Avfallets ursprung skall vara känt. Med begreppet avses inte bygg- och rivningsavfall från byggnationer som
— är förorenade med oorganiska eller organiska farliga ämnen, t.ex. till följd av byggprocesser, markförorening, lagring och användning av bekämpningsmedel eller andra farliga ämnen, såvida det inte klart visas att föroreningen av den rivna byggnationen var obetydlig,
— är behandlade, täckta eller målade med material som innehåller farliga ämnen i signifikanta mängder.

3.1.2. Deponerbarhetskriterier

På avfall som deponeras på avstjälningsplatser för inert avfall och som inte avses i

3.1.1 punkten tillämpas gränsvärdena för utlakningsegenskaper enligt tabell 2 och gränsvärdena för totalhalt av organiska ämnen enligt tabell 3.

Tabell 2

Ämne/parameter	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans (L/S = 10 l/kg)
Arsen (As)	0,5
Barium (Ba)	20
Kadmium (Cd)	0,04
Krom totalt (Cr _{tot})	0,5
Koppar (Cu)	2
Kvicksilver (Hg)	0,01
Molybden (Mo)	0,5
Nickel (Ni)	0,4
Bly (Pb)	0,5
Antimon (Sb)	0,06
Selen (Se)	0,1
Zink (Zn)	4
Klorid (Cl)	800
Fluorid (F)	10
Sulfat (SO ₄ ²⁻)	1 000 ¹⁾
Fenolindex	1
Löst organiskt kol (DOC) ²⁾	500
Torrsubstans för lösta ämnen (TDS) ³⁾	4 000

¹⁾ Avfallet anses också uppfylla deponerbarhetskravet om sulfathalten inte överskrider följande värden: 1 500 mg/l (det första lakvattnet vid perkolationstest där L/S = 0,1 l/kg) och 6 000 mg/kg (där L/S = 10 l/kg). För att fastställa koncentrationen där L/S = 0,1 l/kg skall perkolationstest användas. Koncentrationen där L/S = 10 l/kg kan fastställas antingen med skak- eller perkolationstest.

²⁾ Om gränsvärdet för löst organiskt kol överskrids vid avfallets eget pH-värde kan avfallet alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH 7,5—8,0. Avfallet anses uppfylla deponerbarhetskravet för löst organiskt kol om koncentrationen är högst 500 mg/kg.

³⁾ Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Tabell 3

Ämne/parameter	Gränsvärde, mg/kg
Totala halten organiskt kol (TOC)	30 000
Bensen, toluen, etylbensen och xylener (BTEX)	6
Polyklorerade bifenyl (PCB ¹⁾)	1
Mineralolja (C10-C40)	500
Polycykliska aromatiska kolväten ²⁾ (PAH)	40

¹⁾ Kongener 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180 totalt.

²⁾ Föreningar totalt (antracen, acenaften, acenaftylen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, chrysen, benso(b)fluoranten, benso(g,h,i)perylene, benso(k)fluoranten, dibenso(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-cd)pyren, naftalen, pyren).

3.2. Avstjälningsplatser för vanligt avfall

Avfall som avses i 3.2.1, 3.2.2 och 3.2.3 punkten och som deponeras på en avstjälningsplats för vanligt avfall skall uppfylla de deponerbarhetskrav som nedan fastställts för respektive avfall.

3.2.1. Avfall som godkänns utan provning

Vanligt avfall som avses i kapitel 20 (Kommunalt avfall (avfall som uppkommit från bosättning och liknande avfall från handeln, industrin och andra institutioner) även separat insamlade fraktioner) i miljöministeriets förordning om en förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall kan godkännas utan provning för en avstjälningsplats för vanligt avfall om

1) avfallet har förbehandlats i enlighet med 4 § 1 mom. 1 punkten i detta beslut,

2) avfallet inte är förorenat på ett sådant sätt att det på grund av ökad miljöfara är motiverat att hantera avfallet på något annat sätt,

3) avfallet inte deponeras på en sådan del av avstjälningsplatsen där gipsbaserat avfall eller stabilt, icke-reaktivt² problemavfall deponeras.

Asbestavfall som uppkommer vid byggnad samt annat lämpligt asbestavfall kan godkännas utan provning för en avstjälningsplats för vanligt avfall om man vid deponeringen av avfallet iakttar de särskilda krav i fråga om asbestavfall som avses i 3.2.3 punkten.

3.2.2. Kriterier för deponering av gipsbaserat avfall

Gipsbaserat avfall som klassificerats som vanligt avfall får endast deponeras på en sådan del av en avstjälningsplats för vanligt avfall där biologiskt nedbrytbart avfall inte deponeras.

På vanligt avfall som deponeras på en avstjälningsplats tillsammans med gipsbaserat avfall tillämpas de gränsvärden som anges i tabell 4.

² Med begreppet stabilt, icke-reaktivt avses att avfallens utlakningsegenskaper inte kommer att försämrats på lång sikt under normala deponiförhållanden eller i samband med förutsebara olyckor
— i själva avfallet (exempelvis genom biologisk nedbrytning),
— under inflytande av långsiktiga omgivningsförhållanden (exempelvis, vatten, luft, temperatur eller mekanisk påverkan) eller
— genom inverkan från annat avfall, lakvatten eller avfallsgas.

Tabell 4

Parameter	Gränsvärde
Totalt organiskt kol (TOC)	5 %
Löst organiskt kol (DOC)	800 mg/kg ¹⁾

¹⁾ Där L/S = 10 l/kg antingen vid avfallets eget pH-värde eller vid pH 7,5–8,0.

3.2.3. Kriterier för deponering av vanligt avfall tillsammans med stabilt, icke-reaktivt problemavfall

Stabilt, icke-reaktivt problemavfall får deponeras endast på en sådan del av en avstjälningsplats för vanligt avfall där biologiskt nedbrytbart avfall inte deponeras.

På vanligt avfall och stabilt, icke-reaktivt

problemavfall som deponeras tillsammans på en avstjälningsplats tillämpas gränsvärdena för utlakningsegenskaper enligt tabell 5 och övriga krav enligt tabell 6.

Vid bedömningen av avfallets fysikaliska stabilitet skall hänsyn tas till effekten av den nedkrossning av avfallet som eventuellt sker vid kompaktering eller annan motsvarande verksamhet.

Tabell 5

Ämne/parameter	Gränsvärde, mg/kg torrsubstans (L/S = 10 l/kg)
Arsen (As)	2
Barium (Ba)	100
Kadmium (Cd)	1
Krom totalt (Cr _{tot})	10
Koppar (Cu)	50
Kvicksilver (Hg)	0,2
Molybden (Mo)	10
Nickel (Ni)	10
Bly (Pb)	10
Antimon (Sb)	0,7
Selen (Se)	0,5
Zink (Zn)	50
Klorid (Cl ⁻)	15 000
Fluorid (F ⁻)	150
Sulfat (SO ₄ ²⁻)	20 000
Löst organiskt kol (DOC) ¹⁾	800
Torrsubstans för lösta ämnen (TDS) ²⁾	60 000

¹⁾ Om gränsvärdet för löst organiskt kol överskrids vid avfallets eget pH-värde kan avfallet alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH 7,5–8,0. Avfallet anses uppfylla deponerbarhetskravet för löst organiskt kol om koncentrationen är högst 800 mg/kg.

²⁾ Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Tabell 6

Parameter	Gränsvärde/annat krav
Totalt organiskt kol (TOC)	5%
pH	Minst 6,0
Kapacitet att neutralisera syra (ANC)	Skall alltid undersökas och uppskattas

Gränsvärden och andra krav enligt tabell 5 och 6 tillämpas inte då asbestavfall som uppkommer vid byggande eller annat lämpligt asbestavfall som klassificeras som stabilt, icke-reaktivt problemavfall deponeras på en vanlig avstjälningsplats eller en separat avskild del av den om följande förfaranden eller krav iakttas:

1) avfallet får inte innehålla andra farliga ämnen än bunden asbest, inbegripet fibrer bundna i bindemedel eller förpackade i plast,

2) för avstjälningsplatsen eller en särskild del av den får endast godkännas asbestavfall som uppkommit vid byggande och annat lämpligt asbestavfall,

3) området där asbestavfall deponeras skall täckas med lämpligt material dagligen samt före all kompaktering; om asbestavfallet inte är förpackat skall det vattnas regelbundet under deponeringen,

4) avstjälningsplatsen eller den avskilda delen av den skall täckas permanent med ett ytskikt för att förhindra att asbestfibrer sprider sig; på området får inga hål borraras och

inget annat sådant arbete utföras som kan medföra att fibrer frigörs; den del av avstjälningsplatsen där asbestavfall deponeras skall antecknas på det sätt som anges i 7 § 1 mom. 6 punkten i detta beslut,

5) efter att avstjälningsplatsen stängts skall lämpliga åtgärder vidtas för att begränsa användningen av området i syfte att undvika att människor kommer i kontakt med avfallet.

3.3. Avstjälningsplatser för problemavfall

På avfall som deponeras på en avstjälningsplats för problemavfall tillämpas gränsvärdena för utlakningsegenskaper enligt tabell 7 och övriga krav enligt tabell 8.

Vid bedömningen av avfallets fysikaliska stabilitet skall hänsyn tas till effekten av den nedkrossning av avfallet som eventuellt sker vid kompaktering eller annan motsvarande verksamhet.

Tabell 7

Ämne/parameter	Gränsvärde, mg/kg/torrsubstans (L/S = 10 l/kg)
Arsen (As)	25
Barium (Ba)	300
Kadmium (Cd)	5
Krom totalt (Cr _{tot})	70
Koppar (Cu)	100
Kvicksilver (Hg)	2
Molybden (Mo)	30
Nickel (Ni)	40
Bly (Pb)	50
Antimon (Sb)	5
Selen (Se)	7
Zink (Zn)	200
Klorid (Cl ⁻)	25 000
Fluorid (F ⁻)	500
Sulfat (SO ₄ ²⁻)	50 000
Löst organiskt kol (DOC) ¹⁾	1 000
Torrsubstans för lösta ämnen (TDS) ²⁾	100 000

- ¹⁾ Om gränsvärdet för löst organiskt kol överskrids vid avfallets eget pH-värde kan avfallet alternativt provas vid L/S = 10 l/kg och pH 7,5—8,0. Avfallet anses uppfylla deponerbarhetskravet för löst organiskt kol om koncentrationen är högst 1 000 mg/kg.
- ²⁾ Värdet för torrsubstans för lösta ämnen kan användas som alternativ till värdena för sulfat och klorid.

Tabell 8

Parameter	Gränsvärde/annat krav
Glödförlust (LOI) ¹⁾	10 %
Totalt organiskt kol (TOC) ¹⁾	6 %
Kapacitet att neutralisera syra (ANC)	Skall alltid undersökas och uppskattas

- ¹⁾ Antingen gränsvärdena för glödförlust eller totalt organiskt kol skall tillämpas.

3.4. Underjordiska deponier

Avfall kan godkännas för deponering i underjordisk deponi enligt 2 § 2 mom. i detta beslut endast i enlighet med en säkerhetsbedömning som gjorts i fråga om deponeringsplatsen. Bedömningen skall göras i enlighet med bilaga A³ till rådets beslut 2003/33/EG om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG. I fråga om avfallet skall även göras en bedömning enligt 2 punkten.

Endast avfall som uppfyller kraven i 3.1 punkten kan godkännas för deponering i en underjordisk deponi för inert avfall och endast avfall enligt kraven i 3.2 punkten kan godkännas för deponering i en underjordisk deponi för vanligt avfall.

På avfall för deponering i en underjordisk deponi för problemavfall tillämpas inte deponerbarhetskraven enligt 3.3 punkten.

3.5. Höjning av vissa gränsvärden

Tillståndsmyndigheten kan med beaktande av avstjälningsplatsens och dess omgivnings egenskaper i fråga om specificerade avfall från fall till fall besluta att gränsvärdena enligt 3.1, 3.2 och 3.3 punkten, med beaktande av de preciseringar och begränsningar som nämns nedan, kan höjas till högst det tredubbla om huvudmannen för avstjälningsplatsen med stöd av en helhetsbedömning av avstjälningsplatsens hälso- och miljöverkningar på ett tillförlitligt sätt påvisar att de högre gränsvärdena inte ökar den fara eller olägenhet som lakvattnet och andra utsläpp förorsakar miljön eller hälsan.

På gränsvärdet för totalt organiskt kol tillämpas dessutom följande:

1) gränsvärdet i tabell 3 kan höjas till högst det dubbla; för jordavfall kan dock ett

tredubbelt gränsvärde godkännas om koncentrationen av löst organiskt kol i avfallet är högst 500 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid avfallets eget pH-värde eller vid pH 7,5—8,0,

2) gränsvärdet i tabellerna 4 och 6 kan höjas endast om koncentrationen av löst organiskt kol är högst 800 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid avfallets eget pH-värde eller vid pH 7,5—8,0,

3) gränsvärdet i tabell 8 kan höjas endast om koncentrationen av löst organiskt kol i avfallet är högst 1 000 mg/kg där L/S = 10 l/kg antingen vid avfallets eget pH-värde eller vid pH 7,5—8,0.

För följande gränsvärden får inte beviljas undantag:

1) gränsvärdet för löst organiskt kol i tabellerna 2, 5 och 7,

2) gränsvärdet för bensen, toluen, etylbensen och xylener i tabell 3,

3) gränsvärdena för polyklorerade bifenyler, mineralolja och polycykliska aromatiska kolväten i tabell 3,

4) gränsvärdet för pH-värdet i tabell 6,

5) gränsvärdet för glödförlust i tabell 8.

3.6. Särskilda krav gällande avfall som innehåller långlivade organiska föreningar

Tillståndsmyndigheten kan med avvikelse från artikel 7 punkt 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 under de förutsättningar som bestäms i punkt 4 b i den nämnda artikeln godkänna att avfall som innehåller eller är förorenat av långlivade organiska föreningar deponeras på en avstjälningsplats för problemavfall eller i en underjordisk deponi. På PCB-avfall som avses i statsrådets beslut 711/1998 tillämpas dock nämnda beslut.

³ Med begreppet farligt avfall som används i bilagan avses problemavfall och med begreppet underjordsförvar avses underjordisk deponi.

4. Provtagnings- och provningsmetoder

Oberoende och kompetenta personer eller anläggningar skall ansvara för provtagning och provning som hänför sig till den grundläggande karakteriseringen och överensstämmelseprovningen. Det laboratorium som ansvarar för uppgiften skall ha erfarenhet av och bevis på provning och analysering av avfall samt ett effektivt och välfungerande kvalitetssäkringssystem.

Avfallsproducenten eller avfallsinnehavaren eller avstjälningsplatsens huvudman kan ansvara för provtagningen och provningen om

1) det genom tillräcklig övervakning som utförs av oberoende och kompetenta personer eller anläggningar kan garanteras att de mål som enligt denna bilaga ställts på bedömningarna av deponerbarheten uppnås,

2) ett lämpligt kvalitetssäkringssystem för provtagning och provning används, vilket omfattar en regelbunden oberoende övervakning.

Vid provtagningen och provningen skall den europeiska standardiseringsorganisationens (CEN) nedan nämnda standarder (EN) och utkast till standarder (prEN) samt senare uppdaterade versioner av dessa tillämpas:

1) provtagningen skall göras enligt en provtagningsplan som baserar sig på utkastet till standard prEN 14899,

2) avfallets allmänna egenskaper skall bestämmas enligt standarden SFS-EN 13137 (totalt organiskt kol) samt utkastet till standarder prEN 14346 (beräkning av torrsubstans) och prEN 15169 (glödförlust),

3) laktest skall göras enligt utkastet till standard prCEN/TC 14405 (uppströms perkolationstest) och standarden SFS-EN 12457/3 (tvåstegs skaktest),

4) nedbrytning av råavfall skall göras enligt standarderna SFS-EN 13656 (mikrovågsassisterad nedbrytning med syrablandning) och SFS-EN 13657 (nedbrytning i kungsvatten),

5) analyser skall göras enligt standarderna SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, total S, SO₄²⁻, V ja Zn), SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, ledningsförmåga, Hg, fenolindex, TOC, lättillänglig CN⁻ och F⁻) och SFS-EN 14039 (kolväten).

Vid annan provning skall innan formellt godkända CEN-standarder finns tillgängliga användas utkast som har uppnått prEN-stadiet eller nationella standarder eller andra förfaranden som tillståndsmyndigheten har godkänt.

ÖVERVAKNING OCH KONTROLL AV EN AVSTJÄLPNINGSPLATS OCH AV DESS EFTERVÅRD

Denna bilaga innehåller minimikrav för sådana förfaranden som skall tillämpas när avstjälningsplatser och eftervården av dem övervakas och kontrolleras för konstaterande av

- att avfallet har godkänts för deponering på avstjälningsplatsen i enlighet med de deponerbarhetskriterier som fastställts för den kategori av avstjälningsplatser som det är fråga om,
- att de interna processerna på avstjälningsplatsen fortskrider på avsett sätt,
- att miljövårdssystemen på avstjälningsplatsen fungerar fullt ut på avsett sätt,
- att de tillståndsbestämmelser som gäller avstjälningsplatsen följs och
- att tillstånds- och övervakningsmyndigheterna kan ges de uppgifter och utredningar som förutsätts i miljötillståndet.

Kontrollen och övervakningen skall genomföras metodiskt. De prov som skall tas skall vara representativa.

5. Övervaknings- och kontrollprogram

Huvudmannen skall ha ett övervaknings- och kontrollprogram för

- genomförandet av de allmänna begränsningar och förbud som gäller deponering av avfall samt övervakning och uppföljning av deponerbarheten för det avfall som tas emot på avstjälningsplatsen samt

- kontroll av lakvatten, yt- och grundvatten samt avfallsgaser enligt 3 och 4 punkten i denna bilaga.

6. Övervaknings- och kontrollrapport

I den rapport om övervakningen och kontrollen av en avstjälningsplats som avses i 8 § 2 och 3 mom. i detta beslut och som årligen skall göras upp och tillställas tillståndsmyndigheten skall ingå följande uppgifter:

- uppgifter om den avfallsmängd som har tagits emot och den mängd som inte har tagits emot enligt avfallstyp,
- utredning över den mängd biologiskt nedbrytbart avfall enligt 4 § 1 mom. 2 punkten som tagits emot, förbehandlats, deponerats på avstjälningsplatsen eller levererats för annan behandling eller återvinning,
- sammandrag av de grundläggande karakteriseringar och överensstämmelseprovningar som gjorts i enlighet med bilaga 2 till detta beslut,
- uppgifter om avfallsupplaget,
- sammandrag av uppföljningsuppgifterna enligt övervaknings- och kontrollprogrammet,
- utredning om avstjälningsplatsens miljöbelastning och förebyggandet av skador samt
- utredning om exceptionella händelser och avvikelser från godkända planer.